

sernes Repræsentanter var i Virkeligheden kommet til Enighed med Lægerne i Aarhus. Naar Enigheden strandede, var det, fordi Sygekassernes Repræsentanter ikke kunde faa Overenskomsten gennemført ude i de stedlige Sygekasser. Jeg haaber, at Forhandlingerne maa blive optaget paa ny. Det forbavsede mig, at det ærede Medlem appellerede til den ærede Indenrigsminister og forlangte Nedsættelse af et Udvalg, som først kan nedsættes, naar den nye Sygekasselov forhaabentlig i denne Samling bliver vedtaget. Men det skal jeg ikke nærmere komme ind paa. Skulde ad andre Veje den højtærede Indenrigsminister kunne bidrage til, at en Forhandling mellem Lægerne og Sygekasserne kan blive ført videre og ført til et godt og fredeligt Resultat, skal ingen glæde sig mere derover end jeg. Jeg har her i Tinget ved flere Lejligheder under Sygekasselovens Behandling indtaget Standpunkter, om hvilke jeg tør sige, at de ikke har været dikterede af faglige Hensyn. Jeg har i flere Henseender været i Uoverensstemmelse med Fagfæller i saa Henseende. Jeg tror derfor ved min tidligere Holdning at have vist, at naar jeg i dette Tilfælde har taget Ordet overfor det ærede Medlem, er det ikke, fordi jeg har ønsket at tale ud fra ensidige og snævre faglige Synspunkter, men kun fordi det forekommer mig, at det ærede Medlem har gjort min Stand Uret og talte ud fra ensidige Arbejdsgiversynsmaader.

Ovesen: Jeg skal først gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der kom fra den højtærede Trafikminister angaaende Bygningen af Skern—Videbæk—Skive-Banen. Jeg kan indskrænke mine Bemærkninger i den Henseende betydeligt ved at henholde mig til, hvad der tidligere er fremdraget af ærede Medlemmer, særlig det ærede Medlem fra Viborg (Ferdinand Nielsen). Jeg kan saa godt som i et og alt slutte mig til de Udtalelser, han fremsatte i den Anledning. Men det var mest Banen som Helhed eller Banen fra Videbæk til Skive, han dvælede ved, og jeg vil nærmest dvæle ved Skern—Videbæk-Banen. Det var en stor Overraskelse for mig at høre den højtærede Ministers Udtalelser, og jeg antager, at det ogsaa var det for andre af Tingets Medlemmer, og det vil utvivlsomt ogsaa blive det for en stor Del udenfor Rigsdagen, særlig Folk i de Egne, som Banen vedrører, ja, jeg siger maaske ikke for meget, naar jeg siger, at hans Ud-

talelser vil maaske ogsaa vække Indignation. Ministeren har indtaget et andet Standpunkt end det, han havde i Fjor.

Da vi i Fjor forhandlede om en Bevilling til Fremme af den midtsjællandske Bane, fik jeg en Del Henvendelser ovre fra min Kreds, fra Folk, som var blevet en Smule ængstelige for, at Sagen skulde faa det for dem meget kedelige Udfald, at Skern—Videbæk-Banens Bygning skulde blive skubbet længere ud. Jeg forhørte mig da hos den højtærede Minister. Han svarede kort, men ogsaa bestemt; han svarede med de Ord: Skern—Videbæk-Banen er jo vedtaget ved Lov. Det var kort og godt. Det, han sagde, vidste jeg for Resten nok, og det ved Befolkningen ogsaa. Men jeg mente, at deri laa, at naar Banen en Gang var vedtaget ved Lov, vilde Ministeren virke for, at Loven skete Fyldest. Men efter Ministerens Stilling nu kan man nære stor Frygt for, at det ikke skal lykkes. Den Velvillie, jeg mener at have kunnet mærke hos den højtærede Minister, synes jeg er noget kølnet i Aar til Fordel for ærede Medlemmer fra Sjælland. Der rinder jo jydsk Blod i den højtærede Trafikministers Aarer, og jeg mener da, at han ogsaa skulde have i nogen Maade et varmt Hjerte for Jyderne, og jeg vil nødig tro, at denne Varme skulde være forduftet ved, at Ministeren har indaandet den københavnske eller sjællandske mildere Luft. Som sagt, hans Udtalelser ramte haardest Skern—Videbæk-Banen, idet det er en Kendsgerning, at den er vedtaget ved Lov, og Lov er Lov, som den højtærede Finansminister en Gang har sagt, og skal holdes. Der er for Resten en Tilføjelse hertil, som jeg har hørt, ikke fra Ministrene, men fra andre, og den lyder: For saa vidt man kan, og for saa vidt man vil. Men det haaber jeg ikke skal komme i Betragtning her. Altsaa, Lov er Lov, og Loven skal holdes. Derved mener jeg, vi bliver staaende.

Men nu gaar de Tanker, som er fremsatte af Trafikministeren, i den Retning, at den vedtagne Skern—Videbæk-Bane skal udsættes til Fordel for den midtsjællandske Jernbane, og dernæst at Banen fra Skern over Videbæk til Skive bliver en Privatbane ogsaa for det Stykkes Vedkommende, der er vedtaget som Statsbane, og endelig havde han, da han mente, at det vilde møde Modstand paa den paagældende Egn, tænkt sig den Udvej, at Banen blev Statsbane fra Skern over Videbæk til Vildbjerg eller til det Punkt, hvor den nye